

Son-skyldige
tårar, wid fordom
justitiæ
borgmästarens i
kongl.
stapelstaden...

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Son-skyldige Bårar/

Wid

Fordom

JUSTITIÆ Borgmästarens

Kongl. Stapelstaden

NYEN,

Den

Ädle och Högaachtade Herrens

Herr GABRIEL

HINNELS

Braf/

Uti hwilken des andelöse Bekamen med Christe-
lige Ceremonier i Solna nederlades den 4. Maji
Åhr 1712.

Utgutne

af

Ganska bedröfwat Hiärta.

* * * * *
Skal Sorge-molnet här sig aldrig mehe
fördela?
Skal ingen glädie sool sig på wår Him-
mel tee?

Skal tiden intet få det ena säret hela/
För än ett större-sår föröka skal wårt twee?
Sag troor / at gråt och lät / at jämmer / suck och qwisda /
Dhe sökia med all macht förstöra all wår roo /
Dhe sökia med all macht öf merendels bestrida /
När wij här tänckia bäst för dem få säkre boe.
Mitt hierta blödar än / och mina ögon rinna /
När jag och dhe med mig / som detta måst angår /
Med sorg och ångslighet dhe dagar öf påminna
Då salig' Mor och Bror / dhe lades uppå båhr.
Men ach! det war en nog / wij skulle mehe få gråta /
Wij skulle större sorg / än kiänna i wårt bröst /
Wår' ögon skulle än fast mehra blifwa wåta /
Wij skulle mista den / som war näst Gud / wår tröst /
Wår tröst / wår enda frögd / wår fågnesame Fader
Som fågnade öf städz i giärning / ord och taal /
Som i sin största sorg sig kunde wijsa glader /
Och sade: Werlden är en sorg- och tåre-daal /
Gördenskul skola wij öf altid låta nöya /
Och tänckia på den frögd som wij i Himlen få /

Oh

Sa! tänckia huru Gud / dem alla wil uphöya /
 Som här med tålmod sin wärld igenomgå.
 Wij! detta sade han / då han i werlden lefde /
 Då han för Zienden sitt goda hade mist
 Då han / jag säger än / i största motgång swäfsde
 Och på mång främmand' ort måst lida nöd och brist /
 Sa! detta lemnade wår Fader oss til regel
 Och bad / at wij som Barn skull' i hans fotspår gå
 Och ställa honom oss enkannerlig til spegel
 När någon sorg och nöd / oss skulle drabba på.
 Sag tilstår / at ett Barn kan aldrig nog beklaga
 Sin kiäre Faders död / som wäl är klagan wärdt;
 Men skulle sårigen då / des hierteroot än gnaga /
 När Fadren har föruth / det annorlunda lärdt.
 Wij! derfor' måste jag med mina Syskon kiära
 Nu sörja måttelig och gifwa oss tilfredz /
 Hwad gagnar enom det / med sorger sig förtåra?
 Wij wete / at wår Far mot döden war tilredz;
 Wij weta at wår Far / en lofwärd wandel förde
 Det hwar och en med skäl om honom witna kan /
 By alt hwad redligt war / man städz af honom hörde /
 Han skipte lag och rätt och war en samwex man /
 En pristwärd samwex man / som Gud för ögon hade
 Och hölt Gudz helga ord städz för sin bästa skatt /
 Samt H&Krans lag och bud uppå sitt hierta lade /
 Och dem betrachtade med David, dag och natt.
 Så wandrade wår Far i werlden til sitt sidsta
 I fyra siuti åhr och någre wekor mehr /
 Til des at döden och hans namn fick på sin lista /
 Men Siälen är hos Gud / och ewig glädie seer.
 Så fahr nu wäl wår Far! fahr wäl! fahr wäl i högden!
 Fahr wäl uthi din Graf / och sof i honom sött!
 Fahr wäl! tils och din kropp uptags til Himbla frögden /
 Far wäl! far wäl wår Far / som gammal war och trött!

EPI.

EPITAPHIUM:

CONDITUR IN TUMULO HOC GENITOR GE-
NETRIXQUE PUDICA,
CONDITUR ET FRATER, CONDITUR UNA
SOROR.

HIS CHRISTUS VITAM PRETIOSO SANGUINE
LOTIS
JAM DEDIT, ET TANDEM GAUDIA MILLE
DABIT.

